

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

ΦΡΟΝ ΑΒΑΡΑΒΑΤΟΙ.—Συνδρομὴ προπληρωτὴ στὴν Ἑλλάδα 12 δρ. στὸ ἔξω τῆς Ἑλλάδος 18. Ἐκδίδεται τρίς τῆς ἐβδομάδας, ἀπὸ 7—8 γολιάδες φύλλα. Γιὰ κάμμειαν καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμὴ, οὔτε γιὰ τὰς γνωστοποιήσεις. Κάμμειαν καταχώρησι εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μᾶς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θὰ τυπώνεται. Διόψευσις ἰαμμὴ δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἄς πᾶν σ' ἄλλαις ἐφημερίδις. Γράψε ξεγράψε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν ποίλθ, νὰ λίσουν πῶς τὰ γράμματα τους δὲν θὰ διαβάζωνται.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 9 Ἰουλίου 1884

Ἄριθ. 127+140

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ.

Ὁ δήμαρχος Πειραιῶς,

πρὸς τοὺς κατοίκους Πειραιῶς.

Συμπολίται.

Ἡ χολέρα θερίζει, ὡς τώρα μερικὰς ἐπαρχίας τῆς Γαλλίας, τὸ δὲ μόνο προφυλακτικὸ καὶ σωτήριον μέτρο εἶναι ἡ καθαριότητα καὶ ἡ προσοχὴ στὸ φαγεῖν· αὐτὰ λέν οἱ γιατροὶ, (πῶς τάχα δὲν λές, πῶς τάπα κ' ἐγώ;)

Ὁ δῆμος κτὶ προσητέρα δὲν ἔξεδεψε ὀλίγα καὶ τώρα δὲν λυπᾶται κἀνένα ἐξοδο γιὰ τὸ πάστρεμα τῶν δρόμων κτλ. ἀλλὰ κἀνένα ἐξοδο δὲν φτάνει καὶ ὁ κίνδυνος κόντοζυγασε, (βέβαια, ἀφοῦ ἔφτασε ἡ χολέρα ἀπόξω ἀπὸ τὸν Πειραιά), ἐν ὅσῳ καὶ οἱ κάτοικοι δὲν βοηθοῦν, (τάπα κτ' αὐτὰ), καὶ μερικοὶ μάλιστα περιμένουν νὰ μπῆ ἡ ἐξουσία μέσα στῆς αὐλαίς τους καὶ νὰ καθαρίσῃ τοὺς ἀποπάτους καὶ βγάνῃ δὲξω τὰ νερά τῶν μαγειρειῶν τους καὶ φορτωθῇ τὰς ἀκαθαρσίας καὶ τῆς μετακομίσῃ. (Κι' αὐτὰ τάπα).

Ἐὰν ρίχνετε τὰς ἀκαθαρσίας μπροστὰ στῆς πόρτες σας, (ἀμ αὐτὸ δὲ κατάντησε τῆς φηγούρας. Ἡ πολυτέλεια τοῦ γουρουνιοῦ, εἶναι ἡ ἀκαθαρσία, καὶ μεῖς καταντήσαμε παρόμοια δίποδα ἀκάθαρτα), ἀν ἀφίνετε νὰ τρέχουν τὰ βρωμερὰ νερά στοὺς δρόμους· ἀν τὰ σφαχτὰ τὰ σφάζουν στὰ οἰκόπεδα, (καὶ γι' αὐτὸ φωνάζαμε), καὶ δὲν φροντίζει κάθε ἓνας γιὰ τὴν ὑγεία τῶν γειτόνων, κἀμμειὰ δὲν ὑπάρχει ἐλπίς σωτηρίας. (Τὰ γράψαμε, ἀδερφέ, αὐτὰ τῆς προαλλαις, ἀλλὰ ποῖος ἀκούει;)

Ὅθεν σας παρακαλῶ σας, συμπολίτες (εἰδῶ ἀπάνω εἰς τὸ ὄθεν σου εἶναι ποῦ θὰ μαλλώσωμε. Ἐνας κερατοδόσκαλος μοῦ χάλασε τὸ κεφάλι καὶ μούλεγε, πῶς τὸ ὄθεν τίθεται δευτέρον ἐν ἀρχῇ λόγου, δι' οὗν τῆς ἔπρεπε νὰ πῆς—σας παρακαλῶ, ὄθεν, σας κτλ. Τώρα θὰ μοῦ κάνουν κάτι ἄλλοι τὴν παρατήρησι, ὅτι, ἤτε μπροστὰ ἤτε πίσω μπῆ ἡ ἴδια δουλειὰ γίνεται, ἡ ἴδια ἐννοια βγαίνει ἀλλὰ γιὰ τὴν πάλι νὰ παραβλένωμε καὶ τὸ συνταχτικόν. Γιὰ ρώτησε καὶ τὸν φίλο μας Δραγατση νὰ δοῦμε ἔτσι τὸ λέν οἱ τυρλοσοῦρτες; Λοιπὸν—συμπολίτες καὶ κάτοικοικοι τῆς πόλεως ταύτης, (οὐ αὐτὸ εἶναι

πλεονασμὸς, καὶ διάκρισις ἀδιάκριτος, ὅλοι οἱ κάτοικοι μιανῆς πολιτείας εἶναι συμπολίτες, δὲν θυμάσαι ὅτι ἴσα ἴσα οἱ Βεροντιανοὶ εὐγαναν τὴν πρώτην φορά τὸν Σουτσοῦ μας δήμαρχο, γιὰ τὸς ἐξαίρεσε ὁ Κυριακός),—νὰ σας παρακαλῶ νὰ βοηθήσετε γρήγορα καὶ μὲ προθυμία τὴν ἐξουσία (νὰ χέσωμε μέσα στὴν ἐξουσία, ὅπως κατάντησε), γιὰ τὴν καθαριότητα, (ἐννοια σου, καὶ ἔγινε ἡ δουλειὰ σου), ἐν ὅσῳ ἔχομε καιρὸ, (τὶ καιρὸ καὶ ξερό, ἐμεῖς ἤμαστε τέτοια κτήνη ποῦ καὶ ἡ χολέρα ἀν μᾶς θερίζῃ, χειρότερη ἀκαθαρσία θὰ ἔχομε), γιὰ νὰ μὴ μετανοιώσωμε ὕστερα ματαίως καὶ φορτόνομε σὲ ἄλλους τῆς δικαίς μας ἐλλείψεις καὶ παραβάσεις τῶν ὑγιεινῶν καὶ ἀστυνομικῶν διατάξεων. (Ὡς πρὸς τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις, ἄσε καὶ μὴ μιλάς, γιὰ τὴν φουριζόμαστε).

Πειραιῶθεν 5 Ἰουλίου 1884.

Ὁ δήμαρχος Πειραιῶς
Α. Σ. Ὀμηρίδης.

Σημ. Παλ. Καὶ αὐτὴ μὲν εἶναι κατὰ λέξι ἡ παράκλησις τοῦ Δήμαρχου Πειραιῶς πρὸς τοὺς συμπολίτας του, γιὰ τὴν ὁποία τόσο κατενθουσιάστηκα, ὥστε τὸ βράδυ γιὰ ἐλλείψε φάνικου ὄξυ ἔριξα μὲ συμπάθειο στὸν ἀνγκαϊτό μου δέκα κουβάδες νερό πρὸς καθαρίσμα καὶ φούσκασε ἀντὶς νὰ καθαρίσῃ καὶ πῆγα νὰ σκάσω ὅλη νύχτα. Τῆβανα μὲ τὴν γυναϊκά μου, ἐμ, αὐταίς τὰ κάνουν ὅλα τὰ στραβὰ ψωμιὰ ὅσα φτειάνομε μεῖς. Ὅταν ὅμως τὸ πρωὶ σηκώθηκα, εἶδα ὅτι ἤτανε ὁ φίλος γειτονικός μου ἀνγκαϊτός ποῦ μοῦ χτυποῦσε τὴν εὐγενική μου μύτη. Ἄειντε τώρα σύ, κύριε Δήμαρχε τοῦ Πειραιῶς, καὶ φώναζε ὅσο θέλεις νὰ φροντίζουν οἱ γείτονες γιὰ τοὺς γειτόνους των. Μωρὲ ἔτσι θὰ φορήσωμε ὅλοι σὰν τὰ σκυλιά.

Ἀμα

ποῦ διαβάσε αὐτὴ τὴν προτροπὴ τοῦ δήμαρχου τοῦ Πειραιῶς ὁ δημαρχικός μας πατέρας κ. Σηλυβριώτης ἐμπῆκε σὲ μεγάλη ἀνησυχία καὶ θέλησε νὰ βγάνῃ καὶ αὐτὸς μιὰ τέτοια, τώρα λοιπὸν ἀπὸ τὰ προχτὲς δὲν ἔκλεισε μάτι καὶ κάθεται ὅλη νύχτα καὶ κάνει σχέδια ἀπάνω σὲ σχέδια πῶς νὰ τὴν γράψῃ. Γράφει μία, τὴν τελειώνει, δὲν ταῦ ἀρέσει, τὴν σχίζει καὶ τὴν πετᾷ ἀπὸ τὸ παράθυρο, ἀπάνω δὲ στὴν ἀφαιρημάδα τοῦ ξέ-

χατε και πέταξε και ένα σχέδιο μανής χωρίς να την στήριξη και ένας μακροχρόνιος άρρωστος και μου την έφερε και να τί λείπει από την γραφή, αλλά είναι μου είπες το ίδιο γραφικό του.

Βασίλειον της Δημαρχίας.

Εγώ ο πρώτος δημαρχικός πάρεδρος, έλεω Θεού, Κολοκυθούς, Πατησίων, Αμπελοκήπων, άνω και κάτω, και μέχρι Βερβακωνησίου, δήλον ποιω έμοι τε και έμει, ότι καταγινομένος τό γε νυν εις υδραυλικας μελέτας, τό πως δει λυσσασθαι την Αθήνα άνευ νερού, ως μελετών την εύρεσι του πρωτογόνου βακτηριδίου, δι' ου ο τύπος προήλθε άλλοτε και καταγγείλω και εγω επί τούτω επί άμελεία τον δήμαρχον, ως μη συλληψας και φονεύσας αυτό προώρως, δεν έχω καιρόν να μελετήσω και περιττων βακτηριδίων της χολέρας.

Μ' όλα ταύτα, συμπολίται, η χολέρα είναι και αυτή βακτηριδιον (ευσεβή παλουκάκι), όπερ δηλητηριάζεται δια παπουτσοκάτωμα συν ροκανιδίους. Ο καιών ευν τό εν παπούτσιόν του και μένων μονοσάνδαλος ου πρόβον έχει πλιγναι εκ ουχ μόνον χολέρας αλλά και χολερίνης.

Ολίγα ίαματικά ύδατα από τους βούρκους και ύπονόμους των Αθηνών ως καθώς και από τα λιμνάζοντα ποταμιά σταους διαφόρους δρόμους, είναι πολύ προφυλακτικά έναντιον της χολέρας. Πολύ δε συντελεστική στην υγεία είναι και η μυρουδιά των σκόνρ γενική σκατός που βγαίνουν άπ' της κώνδρες. Συνιστώ εις τους συμπολίτας μου και την μυρουδιά των ύπονόμων ιδιαιτέρως. Τα περιττώματα των σφαγείων και τα βρώμια ψάρια είναι λίαν υγιεινά.

Εύχαριστώ την αστυνομία δια την συνδρομήν της και ελπίζω, έλεω Θεού, πριν φθάση η χολέρα εις Πειραιά να την μεταδώσωσιν αι Αθήναι εκει, προς ανταπόδωσιν της άλλοτε εκ Πειραιώς έλθούσης εις Αθήνας χολέρας.

Υγιεινείτε, συμπολίτες. Δέν υπάρχει υπογραφή.

Σ. Παλ. Αί μα τότε αυτά είναι κοροϊδειαί και δεν ξέρω πως γελάστικα και της τύπωσα. Μά πάντα κουτός θά ήμαι. Και όμως, αν να μου φρίνεται, αν άληθειαις Ξέρω γω πάλι.

Αξιοτίμω κ. Συντάκτα

Παρακαλούμεν ύμεις όπως εύρεστούμενοι ύψώτης και ύμεεις φωνήν δια του τόσο δημοφιλοϋς φύλλου σας ύπερ των αύστηρών καθήκων πάσης προελύσεως. Η κυβέρνησις ίσως υπείκουσα εις διεθνεις υποχρεώσεις και πρό πάντων μη θέλουσα να δυσαρεστήση την Γερμανοαυστριαν ένεκα της νεωστί υπογραφείσης έμπορικης συνθήκης, άρίνει έλευθεραν την συγκοινωνίαν μεταξυ των λιμένων Αυστρογερμανίας και των ημετέρων, και μάάλιστα άφου και ο διάσπασος Κώσ συνδιαλεγόμενος μεθ' ενός των συνεργατών του «Γαλάτου» ειπεν ότι η χολέρα θά επεκταθή όχι μόνον εις όλην την Γαλλίαν αλλά καθ' άσπασαν την Εύρώπην. Δεν πρέπει να εισακούσωμεν τον Βίσμαρκ, έστις δια των άπεσταλμένων εις Γαλλίαν, ίατρών του διακηρύσσει ότι αι έξωτρικαι άπολυμέναι και αι υγειονομικαι ζώναι εις ουδέν ώφελοϋσιν. Ίσως θέλει να πραγματοποιήση τό άρτίως ύπ' αυτόν προταθέν εις τό Ράϊχσταδ σχέδιον άποικισμού του γερμανικού λαου καταναγκαστικώς. Τό σχέδιον φρίνεται λίαν έπιτυχος, διότι έκφοβίζον τον γερμανικόν λαόν δια της έλευθερας εισόδου της χολέρας εν Γερμανία, θά έπιταχύνη του σκοπού του. Ημεεις λοιπόν δεν πρέπει να ακολουθώμεν τώσον τυφλως τους ξένους, όσον άφωρρά τας καθήκεις. Η κυβέρνησις ύμιν καθήκον άπαραίτητον τη έπιβάλλεται όπως θέση άμέσως ύπό καθήκων πάσης τας εξ αύστηρικων η γερμανικων λιμένων προελύσεις, καθόσον πανταχοϋ σχέδον της Εύρώπης και ύπό έπίτημοτήτων της ίατρικης επιστήμης όμολογείται ότι η χολέρα θάττον η βραδίον θά επεκταθή καθ' άσπασαν την Εύρώπην. Δεν θά ήναι άσχημον αν η κυβέρνησις μας δια της αύστηρας προφυλάξεως, της χώρας καταστήτη αυτήν και μόνην συνεντευκτήριον άπόκλιον των άπορρυγνάντων την φονικωτήν νόσον, όπερ νομίζομεν θά ήναι λίαν ώφέλιμον δια τον τόπον. Όλοι

δε ει της Εύρώπης κάτοικοι θά λέγωσι μεθ' ίκαγής θυμηδίας «ας κατέλωμεν εις την Ελλάδα την μόνην άνεπαρον.» Και εκτός τούτου κύριε, συντάκτα, δεν έχομεν τον μάγαν πληθυσμόν της Ρωσσίας η της Γερμανίας ώστε να έχωμεν ανάγκην άραιώσεως, άπαξ εισχωρήση και εις ήμας η χολέρα πάει μας επαστρέψε καθ' όλοκληρίαν.

Ημεεις ως πολίται και κατα τό ένόν φροντίζομεν περι καθαριότητος και έτελουόμεν πάν ότι εξαρτάται από ήμας κατα της φθοροποιας νόσου, δεν δυνάμεθα όμως και να παρ ευρισκώμεθα εις όλας τας άποβαθρας των άτμοπλοίων και δια της λόγχεις να έμποδίζομεν τους εξ έπιχολέρων μερών άπουιβαζόμενους.

Περαιόντες τας όλίγας ταύτας γραμμάς εύελπιστούμεν ότι η αξιοτίμω συντάξις του «δημοφιλοϋς Παληανθρώπου» θέλει εύρεστηθή και κάμει μνειαν των άνωτέρω χωρίς να πληρωθή καθόσον δεν πρόκειται περι άτομικων ήμετέρων συμφερόντων αλλά περι του καλού της χώρας.

Δέξασθε κύριε συντάκτα τας ειλικρινεις ήμιν προσήσεις.

Δύο Έλληνες εκ του έξωτρικου.

Σ η μ. «Παληανθρ.» — Αυτό τό χωρίς να πληρωθώ διότι δεν πρόκειται περι άτομικων είναι μια προσβολή καταμούτσουνα μου πρώτον, διότι άτομικα δεν δημοσιεύω, και δεύτερον, δεν πληρώνομαι ουτεγ' αυτός τας γνωστοποιήσεις Κι' άνοιξετε τα μάτια σας να τό ήθετε που είναι γραμμένο «Ως προς όλα τα άλλα έχετε τόσο δικαιο, ώστε κατα εξαίρεσι τό τυπώσαμε στη γλώσσα που μας τσ στείλατε, διότι θά χαλούσα της ιδέαις σας αν τα μετάφραζα στα απλά ρωμαίικα.

Εντιμω κύριε Συντάκτη.

Καθαριότης θά πη να καθαρίζουν της κώνδρες, να καθαρίζουν οι χασάπιδες τα αίματα, και να άσβεστούνον τα κάτουρα στοϋς τειχους. Και άκούσατε.

Α. Κατοικω στη Νεάπολι σε μια χήρας σπίτι, που έχει πέντε παιδιά, και περιμενει να τελειώση ο μήνας να την πληρώσω για να ζήση τα παιδιά της. Από κάτω από τό σπίτι είναι χασάπικο, και άπέναντι κώνδρα τοιχογυρισμένη. Είχα ακούση πρό καιρού, ότι η αστυνομία έβγανε διάταξη να μην σφαζουν στα χασάπικα και κάμνουν άκαθαριαις, και η άκαθαριαις θά μας φέρουν τη χολέρα και άλλα νοσήματα. Έκτοτε δε, βλέπω τον χασάπη να έρχεται καθε πρωι με ένα κόρρο άρνιά ζωντανά, που τσ σφάζει μέσα στο μαγαζί του, και μέσα στο κάρρο, έχει και ένα δυο σφαγμένα (που κι' αυτά τσ σφάζει στο δρομο που έρχεται) με τα κεράλια των κρεμασμένα άποξω δια να τσ βλεψη η αστυνομία και να νομίζη ότι εκτελείται ο νόμος προς δόξαν του Κοσονάκου. Τον δε ύπαστιούον κάθε πρωι να περνά από μακρηά και να φωνάζη—Καθαριότητα, έβγαλα πιο τό λαρύγγι μου να σας φωνάζω καθε μέρα, τι αίματα είναι αυτά (ενοών της σταλαγματιαίς από τας κρεμασμένα κρέατα) καθαριστετα όργήγωρα και θά μας άρρωστήσετε. Και δεν μπαίνει μέσα στο χασάπικο να 'δη δυο τρεις βούτες γεμάτες αίματα άντερα κοιλιαις και κόπρια εξ ήμερών!

Β. Είπαμε ότι άπέναντι μας είναι κώνδρα, και κάμια φορά την νύκτα κάτουρον τό τοίχο, και δια την καθαριότητα λέγει της πόλεως άσβεστούνον τα κάτουρα, και δεν μπαίνουν μες στο σπίτι να δούν ότι υπάρχει περισσότερη άκαθαρεία και βρώμα μέσα παρά που να κατορηθούν 500 χιλιάδες άνθρωποι στο τοίχο!

Θά μου πείτε, και τί πρέπει να κάμουν δι' όλα αυτά; Απλοϋσατον. Δια μιν τό Α' τό εξής. Να διατάξη με τα σωστά της η Αστυνομία να σφάζουν τα άρνιά εκει που σφάζουν και τα βόδια να έχουν ένα βαρέλι μιογιά κώνδρα η άσπη, και μια σφραγίδα μεγάλη και άμα που τσ σφάζουν και τσ καθαρίσουν να κτυποϋν 10—15 σφραγίδες εις τό καθε άρνή η βόδι εις τρόπον ώστε και μια οκά ότε θά άγοραση τινας να έχη σφραγίδα άπάνω. Πρός δε να έπιτηρήθαι η

Αστυνομία τα χασάπικα, και άμα που βλέπει κρέας ασφραγιστο να τό κατασχη, και να του ειπεί άλλει εις πρόστιμον και έστε βέβαιοι ότι δεν θά τολήσούν πλέον να σφάζουν στα μαγαζιά των, και ούτω θά καθαρισθή η βρώμα από τα χασάπικα.

Δια δε τό Β'. Να σκεθθή (έτσι να μας ζήση τό δημοτικόν μας συμβούλιον, ίσα ίσα τώρα που έχομε και νέον υδραυλικόν, που ξέρει πόσα καντάρια νερό ρέει τό μερόνυκτο στον Γλισσό) να μισθώσουν τους άποπατοκαθαριτάς και να κάμουν και περιπλέον κάρρα, και να πληρώνη ο καθεις που έχει ανάγκη να άδειάση τον άποπατόν του (έστωντας με τό να ήναι όλων γεμάτοι), μια δραχμή την βούτα στην δημαρχία και έστε βέβαιοι, ότι η μιν πόλις θά καθαρισθή, η δε δημαρχία δεν θά ζημιωθή διότι μόνον από της άκαθαριαις που θά της πουλά θά έπαρηθ δια τους μισθους και έξοδα των εργατών.

Διογένης.

Σ. Παλ. Μά άδερφε, κληά είναι όλα αυτά τα λόγια αλλά όλα που δεν γίνεται τίποτα και πάν τα λόγια μας χαμένα. Ξέρεις να σου πω εγω καθαρά ένα λόγο; Θά έρθη η χολέρα και τότε θά προσπαθώμε να την διώξωμε με τα παληοπάπουτσα που θά κάμει στοϋς δρόμους ενθ' εκεινη θά μας θερίζη.

Τό

σημερινό φύλλο θά σας φανή πολύ ψυχρό, δηλαδή άνοστο, και τούτο διότι δεν σας έχω κατα συνέχειαν άνοστιας μέσα αλλά σπουδαία και ξερά πράγματα.

Πρέπει, κύριοι, να μάθετε, ότι εγω δεν είμαι σαν τους σαλιαγκους της παροιμίας του Αίσωπου, που καθώς λείει, ενθ' τσ σπίατα τους καιότανε στη φωτιά άπάνω αυτοι τραγουδούσαν, δηλαδή σαλιαρίζαν.

Σήμερα πρόκειται περι ζωής και θανάτου, περι της χολέρας, η όποια αν μας έρθη, θά κλαινη χήρες και όρφανά, άπάνω λοιπόν ο αυτο τό σπουδαίο ζήτημα πρέπει να τεθή κατα μέρος κάθε χωρατό και κάθε άλλο παράρηπο πολίτου, διότι πρόκειται περι των όλων, περι της σωτηρίας όλων μας.

Αν έρθη η χολέρα μπορείτε κατα πρώτον να φαντασθίτε τί θά συμβη στο στρατό και κατα δεύτερον στοϋς φυλακωμένους και γανσοκομεία. Θά μισθάρουν ζωντανους όπως και στο 54.

Κοντά ο αυτο τό πολύ θά σας παρακαλέσω να μη μου γράψετε πλέον, ο δεινας μου χρωστει πενήντα λεπτά και δεν μου τσ δίνει και ο τάδες να μη περνά από κει και κάνει εργολαβία και άλλαις άνοστιας και ότι η τάδε μπάζει τον δεινα μέσα και χαλά τήν γειτονία, και τό κορίτσι τό δεινα να μη κοροιδύη τον κόρμο και χιλιας δυο άλλαις παρρομιας άνοστιας. Αύτά και αν τσ στέλνετε δεν θά τυπώνονται, ουτε εκεινα, που γράφετε τάχα για χωρατά για να πειραζή ο ένας τον άλλο, σάματις να ήμαι εγω σπορτσίνα σας, και σάματις να ενδιαφέρεται ο κόρμος για τα άτομικα τα δικά σας.

Γενικά πράγματα, έχετε να γράψετε γενικά, καλώς έστιν, δεν έχετε και γράφετε άρις μαραις, να ξέρετε ότι ουτε καν θά λαμβάνωνται ύπ' όψη, γιατί τό παραζυλώσατε. Χωρίς δε υπογραφή ουδένα ουκ έστιν δυνατόν τυποθίηαι.

Οί κύριοι

φίλοι μας, γάλλοι ήθελαν προχτες με τό κατ' εύθειαν από τη Μεσσαλία να μας κουβαλήσουν άναυλα την χολέρα στον Πειραιά, γιατί έγω μέσα στο βαπόρι ειχε κωκρωθεί ένα από χολέρα και ήταγε και δεύτερος προσβλημένος από χολεραϊα ταιφιλιακό. Αν έμπανε μέσα στο λιμάνι είμαστε σήμερα σιγουρα μένο και ντρίτα έπιχολεριασμένοι. Τισαις και πόςαις κουταμαραις άλλαις να κώνη ο Τρικούπης ξέρει, να βάνη ένα σαπιοκάρο πολεμικό άποξω από τό λιμάνι, να φυλάη, ουτε καν του κατέθηκε στο χοντροκέφαλό του. Αμ θά τήν έχωμε καλό καταβόδιό της κάμια μέρα, με να δώμε πιε θά ήναι η ώρα αυτή και η στιγμή.

Καθώς

διαβάσατε στις έρημεριδες: ούλοι οι κάτοικοι της Αθήνας

αρσενικοβούλκοι ανεβαίνομε σε 84 χιλιάδες, ώστε αυγατίσαμε από δω και 4 χρόνια, ίσα με 18 χιλιάδες, ήγουν μας σε διάστημα 4 χρόνων άποκατασταθηκε μέσα στην Αθήνα μια δλόκληρη μεγάλη νέα πολιτεία από 18 χιλιάδες ψυχαις.

Αν τό εξετασετε καλα καλα είμαστε ζβαν-σο και από 100 χιλιάδες, γιατί δεν υπάρχει σπίτι που να μην εκρύψει και από δυο τρία άτομα για μη τσ φάη δλόκος ο μετροτητής η ή έπιστρατεία. Ας ήναι. Κεινο όμως που μου τσ κίχει τό κεφάλι είναι, ότι έμεις οι άνδρες είμαστε κατα εξ και μ ση μας χιλιάδες παραπάνω από τη; γυναίκες. Διότι, να μείνωμε εξήμισυ χιλιάδες άνδρες χωρίς γυναίκες, με τον Θεο είναι φοβερό. Εγω ενόμιζα πως θά μας είχαν καθαλα η γυναίκες ήγουν, ότι θά εύγαιναν περισσότερες, και να της έχομε από κάτω, είναι της άπελπισιας. Έσκέφθηκα, να κάνωμε μια άναφορά στον Τρικούπη και να του γυρέψωμε όπως μιορσή να μας φέρη αύταις της εξήμισυ χιλιάδες προς εξίσωσι του ίσοζυγίου του προϋπολογισμού του πληθυσμού, όποταν μου ειπε ο Κουτούλης, ότι αυτο θά ήτανε ένα πλάγιον ρουφιανλική, και ότι αν άραιρέσωμε τους εξ και μισή χιλιάδες στρατιώτες, είμαστε οι κάτοικοι άνδρες και γυναίκες ίσοι.

Όστε για να έρθωμε σε ίσοζύγιο πρέπει να διώξωμε τον στρατό, αλλά όλα πάλι που του Τρικούπη του πάει ρεπετι, και όχι μόνο δεν τους διόχνει αλλά μαζεύει και άλλους.

Εγω θαρρώ, πως πρέπει να υποχρεωθουν δια νόμου και διάταγμα να φέρουν όλοι οι στρατιώτες της γυναίκες και τα κορίτσα τους μαζί, άλλοιως πρέπει να τους άποκλείσωμε στα παραπήγματα, διότι ένδεχόμενο να μας κάμουν κάμια όρα έροδο έναντιον των γυναικων μας και κοριτσων, και τότε, αντίο Λεωνόρα.

Εγγραφή

η έρημεριδες πως ο Βαγγελης Άγναντιώτης που τον πήγαεν στη Ληβαδειά για πετσοκεφάλιασμα στη Καρμανιόλα πέθανε από τον φόβο του στο δρόμο. Δεν είναι αυτο καθόλου παραξενο, πως ένας άνδρας τόσο δυνατός που άντιστάθηκε έναντιον εξ στρατιωτών και δεν μπορούσαν να τον κάνουν ζάπτι όταν πήγαν να τον πάρουν από την φυλακή και πάλιψε σαν θηριο και έλεγε — Σκοτόστε, με στην καρμανιόλα δε πάω — πως λέω, αυτός ξέρων τα κωκρωσε σαν καναρίνι άρου τον έδεται και τον έφριζαν, που νομίζετε; άπάνω στα εργαλεία της κάρρτσας που έφερνε την καρμανιόλα.

Εγω συμπεραίνω τό εξής, ότι στην αντίστασι του, οι στρατιώτες, ειπών μετά τους, — αυτός έτσι κ' έτσι είναι για θάνατο, λοιπόν αι τον σκοτώσαμε έμεις, για να γυμναστούμε και στο κοντακίω πάταξον και τον σκοτώσαν.

Και αυτο συνέβη, τον πέθαναν στις κοντακίαις και ξερωουσε αίμα. Τι θηριωδεία. Τώρα και αν ήθελα να γίνω κωκούργος δεν τό κάνω.

Να ξέρετε

τά εξής εις τό εξής. Ότι όσα άποβλέπον την αστυνομία θά σιελώνονται κατ' εύθειά γραμμή στον διευθυντή, ο δε διευθυντής θά μας δίνη πληροφορία περι του άποτελέσματος της τιμωρίας εκεινων που άδικούν, θά τσ τυπώνωμε με ειδοϋσ αστυνομικού δελτίου. Τέτοια συμφωνία κάναμε, και άμα δώμε ότι πρόκειται να μας τσ λερύσει, πέρομε τον λόγο μας πίσω και αρχίζομε να κηπό. Για αις κάνωμε για μια βδομαδα δοκιμή και πάλι βλέπομε.

Προς τον

κύριον Δαμασκηνόν που έχει τα θαλάσσια μπάνια. Κατηγοριών τα μπάνια σου και λένε, ότι κατα λάθος σής βουτού μη να, άφρησε και έρευσε τό νερό των γυναικων μπάνιων, τό βρωμερο και άκαθαρο στο Φάληρο, έβανε δέτην ίδια ώρα στον άτιμό την μηχανή ο μπουφέντιος μηχανικός σου και έφερε τό ίδιο νερό άπάνω από την θαλάσσα, και λούστικαν οι άνδρες με βρώμα και δυσωδεία.

Σ' αυτά τα πράξονα παρατηρώ εγω χωρίς να ξέρω ότι,

πρώτον, άκουσα από πολλούς πώς είνε καθαρότατα τὰ μπάνια σου, ότι δεύτερον, αυτοί οι παραπονούμενοι δέν είχαν τήν τόλμη νά βάνουν ύπογραφή, ότι, τρίτον, θά τὸ κάνουν ἴσως για ἀντιπολίτευσι, και ότι, τέταρτον ἄλλου χύνονται τὰ νερά που εὐκαιροῦν τὰ μπάνια και ἄλλου πέρνει ἡ μηχανή τὸ νερό, είνε δέ και γελοίο νά λέν πώς ὅλη ἡ θάλασσα μολύνθηκε με μιὰ σταγόνα ὕδατος. Τέλος πάντων ἀπάντησε νά δοῦμε τι συμβαίνει, γιατί ἂν δέν ἀπαντήσης θά πῆ πώς ἔχουν δίκαιο αυτοί οι ἀνάνυμοι που θέλουν νά προσβάλλουν τὰ μπάνια σου.

Βρέ ζωντόβολο γιατί ἄργησες ; Φέρετε μπάνιο.

Πρὸς

τὸν φυλακισμένον ἐκεῖνον τῶν φυλακῶν τοῦ φρουραρχείου ποῦ μάς γράφει για τὸν παπᾶ Ἀγγελόπουλο, ότι ποὺλᾶ τὸ κερί τῆς ἐκκλησίας και ότι τοὺς βρίζει μέσα στήν ἐκκλησία μάνες και πατέρες, παρακαλεῖται, νά μάς ἐξηγήση καλά τι συμβαίνει και γὰ βρήν, νά ὑπογραφοῦν και ἄλλοι και, ὄχι νά λη εἰς ὄνομα ὄλων τῶν φυλακισμένων, με μιὰ ὑπογραφή. Νά-χουμε και τὸν νοῦ μάς.

Σπουδαῖον.

Ὁ κυριος Σταμάτιος Κρυεζῆς ἐκ Καρύστου ἦταν με τὸν πλοίαρχον Κονάχον λοιπὸν αὐτὸς ἐφυγεν ἀπὸ τὰ πλοῖον αὐτοῦ και ἐπῆγε με ἄλλο πλοῖον.

Γ. Σ.

Σημ. Παλιανθρώπων. Τί λες βοᾶ ἀδερφέ, παλάθωσες ; Νά πᾶρη ὁ διάβολος τὸν κακοβούλη σου και ἂν καταλαβαίνουμε τί θέλεις νά μάς πῆς ; Μά ὅλα οἱ θεοπάλαβοι εἰς τὴν ἐγκραλίην μου θά ξεσπάτε καλοκαιριὰ καίρο ;

Μπάνια Νέου Φάλγου.

Ἐνας ὑπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ σπὸν Περαιᾶ κάνει λέει ἐργολαβία στή Τερψιθέα με μιὰ Ζωή και γίνεται κακὸ παράδειγμα διαφθορᾶς και διὰ τὰ κορίτσα τῆς γειτονεῖας. Αὐτὸ εἶναι καθαρὸ ἀτομικὸ και δέν τυπώνεται.

Γιατί ρε ἔχετε ἄλουστράριστα τὰ παπούτσι σας Ἐφτά ἡμέραι; περιορισμό. Μέσα.

Ὁ Ἀθανάσιος

Καμίνης στή Σύρα λέει πώς τυραννᾷ τὸν Δ. Καραμαοῦναν και τοῦ κατακρατᾷ τὰ ρούχα και ἐνοίκια ἄδικη και τὰ λοιπὰ. Τώρα στὸ Θεό σας αὐτὰ τὰ παράπονά σας που τὰ κῆντε σιδὸ κατῆ ; Ἄστε μάς και σεῖς.

Μπάνια Δαμασκηνῶ

ΥΦΑΝΤΗΡΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΡΕΤΣΙΝΑ

Ἐν Περαιεῖ.

Ἡ διεθνοῦς τοῦ ὑφαντηρίου τούτου καθιστᾷ γνωστὸν εἰς τοὺς καταναλωτὰς χρωματιστῶν ἐκ βᾶμβακος ὑφανμάτων (δριλίων), ότι ἀπὸ τίνος ἤρξαντο εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τριᾶυτα, κατ' ἀπομίμησιν τῶν τοῦ ὑφαντηρίου τούτου κατεσκευασμένα και πωλούμενα ὡς ὑφάσματα Ρετσίνα, ἂν και στερούμενα ὅλων τῶν στοιχείων τῆς καλῆς ἐργασίας και στερεότητος ὡς πρὸς τὴν ὑφανσιν και τὸν χρωματισμὸν, ἐφ' οἷς κυρίως διακρίνονται και ἐξέχουσι τὰ τοῦ ὑφαντηρίου τούτου.

Ἐπειδὴ τούτο βλάπτει τὴν διὰ τόσων θυσιῶν ἀποκτηθεῖσαν φήμην τῶν ὑφανμάτων Ρετσίνα και τὸ συμφέρον αὐτῶν καταναλωτῶν, χἀννομεν γνωστὸν τὸν τρόπον, δι' οὗ δύναται νά ἐξακριβῶται ἡ γνησιότης αὐτῶν και ἐπιγαλοῦμεθα ἐπὶ τούτω τὴν προσοχὴν τῶν ἐνδιαφερομένων.

1) Τὰ ὑφάσματα Ρετσίνα ἔχουσι τὸν τε στῆμονα και τὴν κρόκην (στημόνι και ὑφάδι) ἐκ δύο κλωστῶν ὁμοῦ ἐστριμμένων, ἐνῶ τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἔχουσι τὴν κρόκην (ὑφάδι) ἐκ μιᾶς και μόνης κλωστῆς ἀπαλῆς, διαλυομένης εὐθὺς ὡς τὸ στρίψιμον χαλαρωθῆ ὀλίγον.

2) Οἱ χρωματισμοὶ τῶν ὑφανμάτων Ρετσίνα εἶναι στερεοὶ και ἀμετάβλητοι, ἐνῶ τῶν ἄλλων ἐξασθενοῦσι και μεταβάλλονται, εὐθὺς ὡς τὸ ὑφασμα, τεθῆ εἰς τὸ ὕδωρ.

3) Τὰ ὑφάσματα Ρετσίνα, αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ἰσχυρὰ, ὡς γινόμενα ἐκ βᾶμβακος αἰγυπτιακοῦ, γνωστοῦ διὰ τὸ μέγα μήκος τῶν ἵνῶν και τὴν μεγάλην δύναμιν, δέν μετέχουσι ἐξένης τινὸς ὕλης, ἐνῶ τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τῶν αὐτῶν πρὸς ἰσχυροποίησιν των και ἀπόκτησιν πλαστοῦ βόρους, εἶναι ὑπερβολικῶς κολληρισμένα, εἰς τούτο δὲ μόνον ὀφείλουσι πᾶσαν τὴν ἐξωτερικὴν, ἀλλὰ ψευδῆ αὐτῶν ἐπίδειξιν.